

Lieta C-169/07

Hartlauer Handelsgesellschaft mbH

pret

Wiener Landesregierung

un

Oberösterreichische Landesregierung

(Verwaltungsgerichtshof

lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Sociālais nodrošinājums — Valsts finansēta valsts veselības aizsardzības sistēma — Pabalstu natūrā sistēma — Apdrošinātās personas apmaksāto izdevumu atlīdzināšanas sistēma — Atļauja izveidot privātu ārstniecības iestādi, kurā sniedz ambulatoros zobārstniecības pakalpojumus — Vajadzību, kas pamato ārstniecības iestādes izveidošanu, novērtēšanas kritērijs — Mērķis saglabāt kvalitatīvus, līdzsvarotus un visiem pieejamus medicīniskos vai stacionāros pakalpojumus — Mērķis novērst sociālā nodrošinājuma sistēmas finanšu līdzsvara būtiska apdraudējuma risku — Saskaņotība — Samērīgums

Ģenerāladvokāta Īva Bota [*Yves Bot*] secinājumi, sniegti 2008. gada
9. septembrī I - 1723
Tiesas (virspalāta) 2009. gada 10. marta spriedums I - 1751

Sprieduma kopsavilkums

Personu brīva pārvietošanās — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Ierobežojumi — Valsts tiesiskais regulējums, kurā, lai izveidotu privātas

zobārstniecības poliklīnikas, prasīta tādas iepriekšējas administratīvās atļaujas saņemšana, kura tiek izsniegta, pamatojoties uz tirgus vajadzību novērtēšanu — Nepieļaujāmība — Pamatojums ar vispārējām interesēm — Neesamība

(EKL 43. un 48. pants)

EKL 43. un 48. pants nepieļauj valsts tiesību noteikumus, saskaņā ar kuriem, lai izveidotu ārstniecības iestādi, kas ir privāta zobārstniecības poliklīnika, ir jāsaņem atļauja un saskaņā ar kuriem šī atļauja netiek izsniegta, ja, ņemot vērā aprūpi, kuru jau piedāvā ar sociālā nodrošinājuma sistēmu saistīti ārsti, nepastāv nekāda vajadzība, kas pamatotu šādas iestādes izveidošanu, jo šie noteikumi šādu pašu kārtību neattiecinā uz vairāku ārstu praksēm un to pamatā nav nosacījums, kurš pietiekami varētu ierobežot valsts iestāžu izmantoto rīcības brīvību.

Šāds tiesiskais regulējums nenodrošina, ka tiek īstenots mērķis saglabāt kvalitatīvus, līdzsvarotus un visiem pieejamus medicīniskos pakalpojumus, kā arī mērķis novērst risku, ka būtiski tiek pārkāpts sociālā nodrošinājuma sistēmas finanšu līdzsvars. Pirmkārt, ar šo tiesisko regulējumu saskanīgi un sistemātiski netiek sasniegti izvirzītie mērķi, jo tajā vairāku ārstu prakšu izveidošanai atšķirībā no jaunajām zobārstniecības poliklīnikām netiek prasīts saņemt iepriekšēju atļauju, lai

arī vairāku ārstu prakses parasti piedāvā tādus pašus medicīniskos pakalpojumus kā zobārstniecības poliklīnikas, uz tām attiecas tādi paši tirgus nosacījumi un pacients daudzos gadījumos nepamanīs atšķirību starp šīm struktūrām. Otrkārt, lai pamatotu prasību saņemt iepriekšēju administratīvo atļauju, lai arī ar to tiek izdarīta atkāpe no šādas pamatbrīvības, šai prasībai ir jābūt pamatotai ar nediskriminējošiem un iepriekš zināmiem objektīviem kritērijiem, kuri nodrošina, ka valsts iestāžu rīcības brīvības izmantošana tiek pietiekami ierobežota. Tā tas nav tad, ja atļaujas izveidot jaunu zobārstniecības poliklīniku izsniegšana ir pakļauta nosacījumam par pacientu skaitu uz vienu ārstu, kas nav nedz noteikts, nedz arī kādā veidā ieinteresētajām personām iepriekš darīts zināms, vai ja iepriekšējas administratīvās atļaujas sistēma pamatojas uz pieeju, ar kuru var tikt pārkāpta attiecīgā lūguma izsniegt atļauju izskatīšanas objektivitāte.

(sal. ar 57., 58., 63.–66. un 68.–72. punktu un rezolutīvo daļu)